

Szerkesztői előszó

Az élethosszig tartó tanulás fontosságának hangsúlyozásakor sokan vélhetik úgy, hogy ez csupán korunk unásig ismételt üres frázisa, kevesen veszik komolyan, vagy jobbra csak másokra vonatkoztatják. Könyvtárosként, információs szakemberként, értelmiségiként viszont mi sem (lehetne) természetesebb számunkra, mint a *lifelong learning* attitűd, hiszen a folyamatos önképzés gyakorlatilag kéz a kézben jár a könyvtaróssággal. Nemcsak őrizzük, de feltárjuk és elérhetővé tesszük a dokumentumokat és a bennük rejlő információkat, amik eleve feltételezik a folyamatos ismeretszerzést. Ráadásul mi magunk is rendszeresen szervezünk rendezvényeket és képzéseket. A külső környezethez, az olvasói, felhasználói és fenntartói igényekhez való szükségszerű igazodás, valamint az önmagunkkal szembeni igényesség megköveteli ismereteink folyamatos bővítését és a különféle képzések rendszeres látogatását.

Ehhez ma már nem feltétlenül kell fizikailag is jelen lenni. Kiváló példa erre a Könyvtári Intézet K2 továbbképzési sorozata, melynek egyes előadásai már a 2018/2019-es évad során is követhetők voltak online, és nem sokkal a rendezvényt követően minden egyes előadás elérhetővé vált a Videotoriumon. Lapunk első írása, a Békésiné Bognár Noémi Erika, Horváth Adrienn és Nagy Andor által jegyzett, K2-t bemutató cikk persze nem merül ki ennyiben, írásukból egy folyamatosan megújuló szolgáltatás képe rajzolódik ki, amely olyan fajsúlyos témákat karolt fel eddig, mint a born digital dokumentumok kérdése, a webarchiválás, az online kommunikáció és marketing vagy a modern formai feltárás lehetőségei.

Sudár Annamária Bibliotheca Corvina Virtualist ismertető cikke voltaképpen szintén az önképzés, a távolról elérhető ismeretszerzés lehetőségét kínálja az olvasónak. Mátyás corvináiról és az egykori budai könyvműhelyről csaknem mindent megtudhatunk a korszerű formát öltött és tartalmában is megújult weboldalon.

Kasza Zsófia konferenciabeszámolója, melyben az RDA szerinti új dokumentumleírás, pardon forrásleírás rejtelmek és az RDA-szisztéma sajátos megközelítése került középpontba, ugyancsak a folyamatos és nélkülözhetetlen önképzésre irányítja a figyelmünket. Részben Németh Márton is ugyanezt teszi összefoglalójában, csak a webarchiválás tekintetében, lásd „mindenhol, ahol webarchiválással foglalkoznak, igen szűkösen állnak rendelkezésre a személyi és az anyagi erőforrások”.

Elbe István recenziója is felfűzhető erre a szálra, írásának tárgya: a Széchényi Könyvtár alapításának 215. évfordulójára megjelent tanulmánykötet ugyanis múltunk jobb megismerését szorgalmazza, ami a *lifelong learning* vonatkozásában úgyszintén elengedhetetlen. „A múlt ismerete és tisztelete nem gáncsvetés a jövőnek”, hanem olyan fundamentum, amelyre érdemes építenünk.

A továbbképzés és az önképzés nyomvonalán haladva gyorsan eljuthatunk az új rendezvények és képzések elindításának gondolatáig, amelyhez két jó gyakorlat: Szák-Kocsis Kata az Olvasás Éjszakája megszervezéséről és lebonyolításáról írt cikke, illetve Klement Dea és Varga Lilla közösen indított, fiataloknak szóló kispesti programozóklubról szóló írása szolgálhat fogódzól.

Remélem, hogy az élethosszig tartó tanulásban a 3K is segítségükre lehet.

Jó olvasást kívánva,

Tóth Béla István